

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Marin în numele inculpatului și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Șișcan Valerii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.10.2018 până la 14.11.2019;

Instanța de apel de la 18.05.2020 până la 16.09.2020;

Instanța de recurs de la 14.11.2020 până la 21.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2019, inculpatul Șișcan Valerii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei principale aplicate inculpatului a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Șișcan Valerii la data de 26.05.2018, aproximativ la ora 23:30, de către angajații BRO al DP mun. Chișinău, pe str. Nicolae Dimo, mun. Chișinău, a fost stopat și care avea un comportament suspect și fiind condus la sediul IP Rîșcani, DP mun. Chișinău, de la el fiind ridicat un pachet de polietilenă de tip zip-lock în care se afla o substanță vegetală mărunțită de culoare gălbuie-cafenie cu miros specific și o cutie din metal de culoare galbenă cu inscripția „Zhivchik”, cu depuneri pe suprafața cutiei a unei substanțe de culoare cafenie închisă.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2482 din 04.06.2018 s-a concluzionat că, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10(1) examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă-cafenie-verde, cât și pe suprafața cutiei metalice de culoare galbenă cu inscripția „zhivchik”, spre bază cu găuri, depistate și ridicate la Șișcanu Valerii XXXXX, s-a depistat cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB, care prin Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclus. Cantitatea masei vegetale care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB, constituie 0,538 gr., iar a depunerilor de pe suprafața cutiei metalice cu inscripția „zhivchik” constituie urme.

Astfel, Șișcan Valerii a comis circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Șișcan Valerii culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte: la aplicarea față de inculpat a pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că la stabilirea pedepsei este necesar de a lua în considerație criteriile de individualizare, prevăzute de art. 75 Cod penal, conform cărora la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia; la adoptarea sentinței, instanța nu a luat în considerație că, inculpatul Șișcan Valerii anterior a fost condamnat, acesta se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consumator de stupefiante (marihuana); totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni de către inculpat; pedeapsa aplicată de către instanța de judecată inculpatului Șișcan Valerii, sub formă de 2ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope

și precursorilor pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 3 ani, nu va atinge scopul urmărit al legii penale și este prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Șiscan Valerii XXXXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal i se aplică pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, a fost menținută sentința.

4.1. În partea descriptivă de deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Șiscan Valerii încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare cu păstrare, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Șiscan Valerii, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2019 a fost contestată cu apel de către procuror în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște pe Șiscan Valerii culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că partea apărării nu a contestat sentința instanței de fond și, necătând la faptul că inculpatul Șiscan Valerii, nici în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și nici în instanța de apel nu a

recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, ultimul a pledat pentru menținerea sentinței instanței de fond.

Având în vedere limitele declarării apelului, verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Șișcan Valerii, instanța de apel a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal raportat la prevederile art. 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, acțiunile inculpatului Șișcan Valerii cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune „gravă”.

În conformitate cu art. 76, 77 Cod penal în privința inculpatului Șișcan Valerii careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin revendicarea eliberată în privința inculpatului Șișcan Valerii rezultă că ultimul anterior a fost atras la răspundere penală (f.d. 29). Inculpatul Șișcan Valerii se află la evidența medicului narcolog din data de 28.11.2014, cu diagnoza „consumator - stupefiante (marihuana), fapt confirmat prin certificatul eliberat de Dispensarul Republican de Narcologie din 21.06.2018 (f.d. 30).

Din conținutul părții descriptive a sentinței contestate rezultă că instanța de fond „a considerat oportună aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, însă fără izolarea inculpatului de societate și cu posibilitatea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea termenului de probă în limitele art. 90 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unor obligații pentru inculpatul Șișcan Valerii și cu explicarea conținutului art. 90 alin. (9) Cod penal”.

În acest context, instanța de fond a considerat că inculpatului i se poate acorda șansa corectării fără izolarea de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unei perioade de probațiune, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, care în opinia instanței de fond va asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Ca urmare, instanța de fond a stabilit inculpatului Șișcan Valerii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita funcții legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod

penal s-a dispus suspendare condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Instanța de apel analizând soluția instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Șișcan Valerii a conchis că prima instanță și-a motivat soluția referitor la aplicarea pedepsei și modalitatea de executare a acesteia în baza unor circumstanțe generale, fără a fi supuse aprecierii datelor ce caracterizează personalitatea inculpatului și fără a fi invocate acele circumstanțe ale cauzei sau trăsături ale inculpatului, în baza cărora instanța de fond a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa sub formă de închisoare.

În acest sens, instanța de apel a notat că după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, sub aspectul prevenirii comiterii de alte infracțiuni, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel reieșind din criteriile generale privind individualizarea pedepsei penale și raportându-le la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului conchide asupra aplicării inculpatului Șișcan Valerii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, sub aspectul executării acesteia, instanța de apel a conchis că în conformitate cu art. 90 Cod penal, (1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel amneioant că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Din materiale cauzei penale, instanța de apel a constatat că inculpatul Șișcan Valerii anterior a fost atras la răspundere penală și se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza: consumator de stupefiante (marihuana).

Așadar, instanța de apel a reținut că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009 s-a admis în parte apelurile procurorului și reprezentantului legal al părții vătămate, inculpatului Șișcan Valerii, avocatului acestuia Ciobanu Corneliu, s-a casat sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 iulie 2008, rejudecată cauza și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Șișcan Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa, cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 32).

În contextul dat, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele acuzatorului de stat care a indicat că la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a luat în considerație că, inculpatul Șișcan Valerii anterior a fost condamnat, acesta se află la evidența medicului narcolog din 28.11.2014 cu diagnoza: consumator de stupefiante (marihuana), respectiv, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni de către inculpat.

În contextul datelor ce caracterizează personalitatea inculpatului Șișcan Valerii, instanța de apel nu a stabilit niciun temei de a menține soluția instanței de fond de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, așa cum inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală, însă ultimul nu a făcut careva concluzii, nu s-a corectat și a continuat să manifeste un comportament care intră în sfera ilicitului penal, mai mult ca atât, dânsul se află la evidența medicului narcolog din data de 28.11.2014 cu diagnoza: consumator de stupefiante (marihuana). Or, la individualizarea pedepsei

penale, sub aspectul modalității de executare a acesteia, instanța de fond nu a apreciat acele circumstanțe ce țin de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, anterior a fost atras la răspundere penală, se află la evidența medicului narcolog, circumstanțe care apreciate în ansamblul lor denotă că atingerea scopului pedepsei penale, fără izolarea acestuia de societate, nu are nici un suport temeinic.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, instanța de apel a apreciat că scopul pedepsei constând în formarea unei atitudini corecte față de munca, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială nu poate fi atins decât prin executarea pedepsei în regim de detenție, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În contextul celor indicate supra, instanța de apel a conchis de a-i aplica inculpatului Șișcan Valerii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel având în vedere personalitatea inculpatului Șișcan Valerii de a se corecta, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, a stabilit că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Popa Marin în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței pronunțate de către prima instanță.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă pre aspră, or, ultimul se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, se căiește de cele comise și nu prezintă un pericol pentru societate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care

prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și

gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate prin menținerea sentinței pronunțate de către instanța de fond, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată indicând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită, este una nefondată, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs susține poziția instanței de apel care a indicat că *„(...) instanța de fond nu a luat în considerație că, inculpatul Șișcan Valerii anterior a fost condamnat, acesta se află la evidența medicului narcolog din 28.11.2014 cu diagnoza: consumator de stupefiante (marihuana), respectiv, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni de către inculpat”*.

În concluzie, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că, nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Marin în numele inculpatului și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului **Șișcan Valerii XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 mai 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan